

ПАРИЖ. — Франція далі на шляху вимирання. В 1935 році було 19,476 смертей більше ніж народин.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as 2nd Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. "Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПРИГАДУЮТЬ ДОБРОДІЙСТВО

В Америці маємо такі величезні аскураційні компанії, з такими великими капіталами і з такими великими впливами, що ледви чи є тут яка доросла людина, що про них не чула чи не знала. Вона навіть мусить про них знати, бо про це дбають хмари різних агентів, які полюють на кожного, хто ще не вхоплений такою аскураційною компанією.

Здавалось би, що супроти цього вже безпосередньо видавати величезні суми на те, щоб далі популяризувати імена тих компаній, а як не імена, то принаймні той бізнес, який вони ведуть. А саме про те останнє хочемо і ми згадати. Бо ось ми свідками, як цілий тиждень ведеться при допомозі радіа об'єднана пропаганда найбільшій американській аскураційній компанії за те, щоб охоронити майно тих компаній, їхні інвестиції, а далі, щоб притягнути до себе дальші ряди нових членів. Ми бачимо, що йде пропаганда за те, щоб вказати, що в тих, таких хитких економічних часах аскурація являється ще найкращою фінансовою інвестицією та що вона є дійсним добродійством у порівнянні з тими всіма золотими бізнесовими інвестиціями, що під час кризи і депресії давали замисць золота — грушки на вербі.

Наша організація не має великих засобів фінансових на такі цілі як пропаганда. Великі аскураційні компанії дбають тільки про грошовий бізнес. Це їхнє головне завдання. Та для нас існують в нашій установі ще інші цілі, дорогі нашому серцю, нашій ідеї. Для нас найважливішою вимогою попри забезпечення вложеного в нашу інституцію гроша є ще дбати про культурні й національні потреби обезпечених, дбати про їхню національну душу. Значиться, що ми мусимо дбати, щоби був будований нами капітал грошовий, а разом з ним і капітал національний.

Для такої цілі не можна людей купити. Такої цілі не можна досягнути ніякими платними агентами, що працюють тільки для платні. Тут треба — душі. І треба співпраці усього громадянства. Бо така установка як У. Н. Союз — це громадська інституція. Бож вона спонує великі громадські функції в нашій житті, й то на різних ділянках. І то такі функції, які відносяться до всієї нації, які дороги кожному з нас, без огляду на те, чи хто має аскураційну грамоту Союзу.

Тому в часі, коли великі американські установи об'єднуються, щоб цілий тиждень вести освідомлюючу кампанію в аскураційних справах, ми теж повинні собі пригадати, що треба нових членів і нашої установи. Треба держати кріпко у своїх руках ту інституцію, що так совісно вивязується зі своїх фінансових зобов'язань, та що боронить рідну справу і далі організує й освідомляє нашу імміграцію.

П. Р.

ЛІПША МОЛОДА, ЧИ БОГАТА?

(Оповідання).

(1)

Широким битим шляхом з липень до церкви. Іде і за Замулиною на Недайків бив ногами замулинський господар Костира. То був один з маєтніших господарів села. Саме вчора минув рік, як поховав жінку. Тої днини він тужно викидав, бо хоч всі знають, що в господарстві господина конче, то такі кожний ко-со дивиться на такого вдівця, що жениться скорше, як рік після смерті жінки. Костири було байдуже, що сказали би люди в селі, та парох відгрозивався, що скорше, як за рік не дасть йому шлюбу.

Нині рік вже був за Костирою. Він вже давно, зараз після смерті жінки, став роззиратися, щоби тоді, як вже прийде час, не довго шукати. Він, хоч вдовець, та бездітний і з перших богачів, гадав, що має право до дівчини, ще й молодой, гарної і багатой. Мав на примітку одну таку, та коли в останніх днях став обережно розпитувати, чув, що вона вже заручена. Більше не було таких, які він взяв би. Не диво, бо про селях не багато богачів, і дівчата, ще з маєтком, віддаються скоро. Жадна не жде, аж до неї зголося який вдовець, бо коло неї роятся парубки... молоді і не всі бідні.

Хоч була будна днина і народ робив у полі, Костира ішов одити, неначе би на Ве-

ликдень до церкви. Іде і за собою чуче:

Тап-тап, тап-тап.

Доміркувався, що за ним хтось ступає. Тепер не мав охоти балакати, тож не озирався. Став іти скорше, щоби той хтось позад нього не наздогнав його. Не допомогло, бо і той став скорше йти. Костира почув ходу ближче, та вже не позував, а проворуч. Скинув туди оком і побачив Глодяка. То був другий такий вдовець в Замуліні. Костира йшов лівим краєм дороги, Глодяк правим. І Глодяк був святочно одягнений. Коли зрівнявся з Костирою, поздоровив його. Костира відповів і якийсь час оба ішли мовчки. Костира лівим краєм, Глодяк край правого придорожного рова.

— Чого той Глодяк в будну днину йде на Недайків, коли його поле по тім боці села? — думав Костира. — Ще такий причепурений, наче би до церкви йшов...

— Куди той Костира суне в будну днину, не йде на поле до роботи? — думав Глодяк. — Хіба на яке весілля, бо одитий по святочному?

Ішли так далі мовчки. Аж смішно було, що неначе би обоє води в рот понабирали. Нарешті Глодяк перший промовив:

— Ви куди так, сусідо?

— Я? Так собі, троха в стору на Недайкова, — відповів

ОГНИЩЕ ПОЖАРУ НА СХОДІ

Зовнішня Монголія — що це за штука? Чому притягли японці на Далекий Схід і починають ворухитися на границі з Монголією, що перебуває під советською впливом?

Річ дуже проста: японці в своїх воєнних плянах на Далекий Схід опізнялися. Від 1931 року Москва укріпила Далекий Схід, зосередивши там велику кількість добре озброєного війська. Тому японці мусили шукати іншої болючої точки для советської стратегії: це має бути Зовнішня Монголія. Із цієї країни японське військо може вдарити на сибірську залізницю і перервати її по середині. Тоді далекосхідна советська армія була б як у мішку, і втратила б свою безпеку для японських островів.

Зовнішня Монголія була в російських руках ще за царської влади. Аж до 1912—18 рр. у зовнішній Монголії були російські радники, російське військо (козаци) та урядники. Після російської революції в Монголію прийшли японські агенти, що були в згоді з російськими білогвардійцями. Після перемоги більшовиків над білою гвардією в Монголії почався революційний рух, підтриманий з Москви. Проти місцевих монгольських князів боролася монгольська "національна революційна народна партія". 1924 року ця партія з допомогою російського советського війська проголосила Монголію народною республікою. В цій республіці владу має по імені тільки "національно-революційна народна партія", а на ділі ціла Монголія підпорядкована агентам Москви. Монгольська народна республіка має приятельський договір з СССР, що дозволяє московським агентам командувати над монгольським військом та кермувати господарським життям цієї великої країни. Москва за останні роки перевела широку реформу в монгольське військо: монгольська армія була змоторизована, вона має до 150,000 людей,

із них велике число кінноти. Москва готується до бою не на своїй, а на чужій (монгольській) землі. Навіть втрата Монголії не принесе ганьби й нечесті для СССР, бо, скажуть у Москві, то билася "самостійна держава" Монголія проти японського імперіалізму, а СССР тут не має що робити. Але вразі успіхів монгольської армії проти японців, советський уряд постарается використати ситуацію так, щоб прогнати Японію навіть з Манджурії.

Багато говориться й пишеться тепер у світі про "расову спорідненість" монголів і японців та що, мовляв, Японія цією пропагандою за жовту расу може притягнути до себе азійські жовті народи.

Це все не має ґрунту в політиці. Жовті японці почали в першу чергу гнобити жовтих таки корейців та китайців. А білі російські комуністи зорганізували з жовтих китайців кілька "червоних армій", що боються в Китаю з своїми противниками не - комуністами. Москва веде в Азії іншу національну політику, як це ми бачимо в європейській частині советського Союзу. Поки що Москва вміє ті рухи на півдні пастуших народів використовувати в своїм інтересі проти своїх ворогів, зокрема проти Японії. Навіть на Далекий Схід, на "Зеленім Клину" Москва веде іншу політику, ніж у своїх західних європейських провінціях, як Україна і Біла Русь. Тому не можна сказати наперед з певністю, що Москва буде на Сході розбита. Катастрофа червоної армії може настати лише тоді, коли наступ на СССР почнеться одноразово зі Сходу і з Заходу.

С. Н.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

СХІДНО-ГАЛИЦЬКІ ПОЛЯКИ

У варшавському "Курєрі Польським" з приводу трагічних львівських подій помістив статтю професор львівського університету, д-р З. Лемпницький. У цій статті (заголовок: "Сумне місто") автор між іншим пише:

"Розклад урядового табору виторив у Львові під політичним оглядом нездорову атмосферу. Серед інтелігенції можна запримітити прояви розбиття і розпуки та нездатність до активної і творчої праці.

"Відноснож адміністрація — небезпечна річ, якщо надто часто на відповідальні становища даного міста присилають чужих людей, з цим містом зовсім нежитих, що не розуміють його потреб, що щойно мусять учитись і знайомитися з місцевими відносинами, причому підпадають по стороннім впливам.

"Якщо підчас оборони Львова центральні власті не зраджували найменшого зрозуміння для справ Львова і Східної Галичини, то треба було сподіватися, що вміжчачи хочби на тлі студій українського питання, це знання поглибитися. На жаль, так не сталося. Зокрема фатальне те, що на справі Львова і Східної Галичини мають вплив люди з інших кресових околиць, що часто зовсім не розуміють підложжя справ Східної Галичини, а всі зусилля, що йдуть у напрямі закріплення положення поляків на цьому терені, відкидають з місця окреслення цих змагань, як ендецьких.

"Недоцільне теж посилення на терен урядовців з інших околиць Польщі, чи видавання рішень чинниками не місцевими і з настроями не найкраще обізнаними.

"Маю враження, що сумні й трагічні події у Львові повинні служити не тільки як пересторога з огляду на деякі прояви, питомі для всієї держави, але теж першусього як пересторога у відношенні до тієї частини держави, якої вдержання при Польщі коштувало стільки молодечої, а навіть дитячої крові."

Словом, на думку проф. Лемпницького, єдині "специ" від справ Східної Галичини — це східно-галицькі поляки. Якщо вони займали тут усі становища, то Східна Галичина була б затишним раєм і не було б трагічних подій з четверга, 16. квітня. Хоч кривавий четвер у Львові не був відокремленим явищем. Хоч його попередили події в Кракові, в Ченстохові.

А в Кракові — ще й у додатку — найвище урядове становище займав галицький уроженець, д-р К. Світальський...

Словом — на думку проф. Лемпницького — в східно-галицькій дійсності найважливіше, щоб тут "усі зусилля йшли в напрямі закріплення положення поляків" та щоб цих зусиль не окреслювано, "як ендецькі".

Голос проф. Лемпницького "згідно" достроюється до тих голосів, що впали з боку східно-галицьких чинників після кривавого четверга у Львові. Причинний зв'язок подій 14. і 16. квітня у Львові ще очевидно і всецільно не устійнений. Безперечно, при іншій тактиці відповідальних чинників інакше був би розвиток подій у цих двох фатальних днях. З відомих причин не можемо ближче спититися над основнішим наслідком їх.

Всеж одно безсумнівно: над Краковом, Ченстоховою, а найякіше понад Львовом пересунулася тінь червоної Москви. В трагічних днях, вдаряючи в струни пануючої нужди, відповідно вихисуюючи потягнення відповідальних чинників влади, спробували агенти Третього Інтернаціоналу спекти свого печено і перевести весняні маневри.

І ось у такій ситуації всі польські східно-галицькі чинники своїй публіци вміють пригадати тільки одне: традиції боротьби за Львів, українську безпеку! І домагаються тільки одного: скріплення польщини в східно-галицьких воєвєдствах. Останній голос у цьому хорі проф. Лемпницького. Він крім скріплення тут польщини домагається ще й

обсади всіх посад на терені Східної Галичини місцевими поляками. Бо вони — мовляв — найкраще знають місцеві відносини.

На нашу думку — на ці місцеві відносини найбільш короткозоро дивляться власне східно-галицькі поляки.

Так було у минулому, так є й сьогодні. Східно-галицькі інтелігентські кола за австрійських часів навчилися дивитися на все, що довкруги них діялося, з двірської веранди. Кожним поступом еманіпаційних змагань українців вони хвилюються, цих змагань не розуміють і дивляться на кожний успіх досягнення українців з вузько-еготистичного становища. Східно-галицький дідич гревожиться зростом свідомості українського села. А інтелігент на наймізернішій посаді тревожиться перспективою, що зі зростом сили українства прийде конкурент.

Цеж не припадково, що найбільше баламутства в польській публічній опінії про українське питання поширила власне східно-галицька польська інтелігенція (легенди про ролю графа Стадіона, про український рух як віденську, а потім берлінську інтригу).

Коли за австрійських часів з польського боку підносився часом тверезий голос на тему українського питання, то звичайно був це не східно-галицький поляк, як от — скажимо — статті графа Стан. Тарновського в "Пісгелонді Польським" у 1866. і 1872. р.

Характеристичною рисою поведінки східно-галицької польської інтелігенції було: вона легковажила українців назавні, кожний успіх у нашій праці пояснювала в пресі й публікаціях Віднем чи Берліном, а водночас у паніку падала, коли на місці доводилося їй ствердити зріст свідомості й організованості українських мас.

Через ту паніку польська східно-галицька шляхта ("подольці") в останніх передвоєнних роках злизує в сторону Москви й під проводом вшехпольських менерів попірає московський рух.

Отже не припадково, що східно-галицькі польські інтелігентські кола й сьогодні світа божого не бачать поза українською небезпекою, що вони навіть в отакому моменті, як день 16. квітня у Львові, апелюють до комплексу настроїв польсько-української війни. Хоч на перший погляд дивовижне воно! Бо, здавалось би, не повинні мати ніяких сумнівів відносно відомому цьому апелю серед учасників макабричного похоронного походу з 16. квітня, а тим більше серед публіки, що торщилася шибви в обезчальній, в міському театрі та в сотнях крамниць Богу духа виних купців...

Дуже слабо орієнтуються східно-галицькі поляки в східно-галицькій дійсності, та найменше цю дійсність розуміють східно-галицькі польські інтелігенти, що підходять до неї під кутом своїх вигод та привілеїв, що майже поголовно вийшли з вшехпольської школи. — ("Новий Час").

Причина невідома.

Одна газета пише в новинці:

"У місті Підстрільнях помер боднар Клепка, проживши 147 літ. Причина смерті невідома..."

Шеф: Чи ви вже телефонували до моєї жінки, що я ніколи ввечері не можу бути дома?

— Так.
— А вона що відповіла?
— Питалася, чи може бути того зовсім певна.

(Далі буде).

В НЕДІЛЮ, УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЩОСЬ НОВОГО! ЗАХОДАМИ 11-го ВІДДІЛУ ОДВУ, буде відіграно два сценічні жарту і псу на одну дію

17

ТРАВНЯ 1936

(SUNDAY MAY 17, 1936)

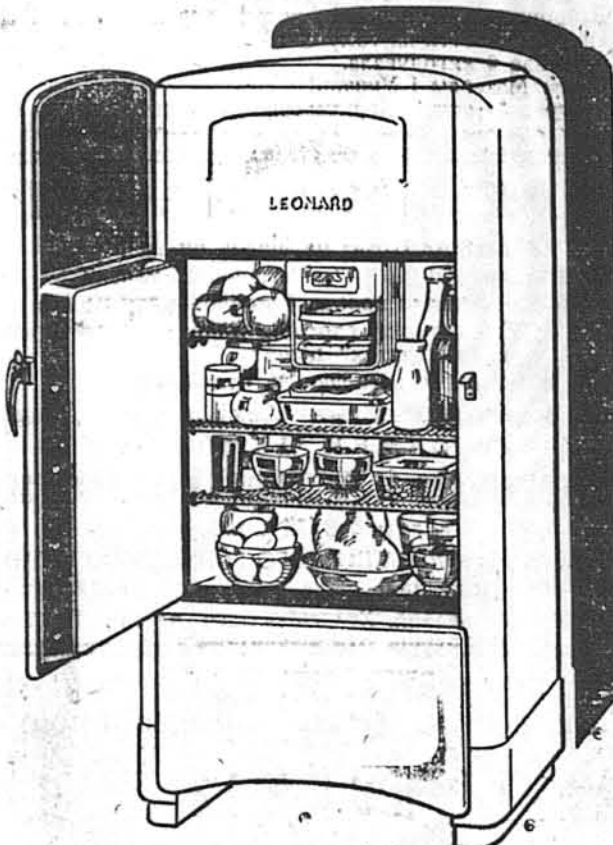
В УКРАЇНСЬКИМ НАРОДНОМ ДОМІ, 217-219 EAST 6th STREET, ПОЧАТОК В ГОДИНІ 6-ТІЙ ВЕЧІР. NEW YORK CITY. ВСТУП 40 ЦЕНТІВ.

ПО ВИСТАВІ БАЛЬ ДО ПІЗНОЇ НОЧІ

Шановні Громадяни! 11-тий Відділ ОДВУ має честь запросити Вас всіх на цей вечір НОВОГО, в кожній акції задоволення старших і молодих.

1. „Перша Любов“, як молодіжні поплаве в першу велику любов, який на перешкоді стає мати. 2. „Шурапака“, це вже любовна афера не зовсім молодих хлопців. 3. Песа „ВЕЧІР НА ХУТОРІ“ зображує наші крайові звичаї. Співи, соля дути виконують загально знані сили: п-ні Красновська, Осалчук, п-ве Жуковський, Петруш, Хоміцький і інші. Прийдіть усі, а не пожалуйте! За добру й чесну обслугу ручити — Управа 11-го Відділу ОДВУ.

НІКОЛИ ПЕРЕДТИМ НЕ БУЛО РЕФРІДЖЕРЕИТОРА ТАКОЇ ВАРТОСТІ ЯК LEONARD

Найкраща шапка, яку колинебудь зроблено. ЦІНА \$109.50.

Новий указувач температури, ніжний педаль до відчинення дверей, пересувна полицка, кошкі до вжитку, услужна полицка на дверях, автоматичне світло в середині, захоплювач горючих, велика й обемиста шухляда на сховки, у всіх тащах на лід грати з кавчуковими підкладами, п'ятилітній протекційний план.

А це лише найважливіші речі! Вам мабуть важко собі уявити, що цей новий LEONARD вам дає, аж поки не побачите його власними очима. Зайдіть до нас сьогодні. Переконайтеся, як легко ви можете стати власником цього найновішого холодильника!

SURMA
BOOK & MUSIC CO.
103 AVENUE A, (BET. 6th & 7th STREETS), NEW YORK, N. Y.

ЯК НАСТЯ ВОЛОШИН ПРОВЕЛА СТРАСТНИЙ ТИЖДЕНЬ.

Про те так пише часопис „Христос наша сила“: Ще перед Квітню Неділю ангел підчас екстазу подиктував Насті кілька разів порядок її терпіння на цілий Страстний Тиждень. Ангел опустив Настю у Квітню Неділю на знак, що Ісус Христос був опущений. У Квітню Неділю один монах студит приніс Насті звичайного жовтого канарка, бо вона дуже любить пташків. Коли Настя терпить, тоді цей канарок сидить скучений і не дає знаку життя; а коли Настя перестав терпіти, канарок зараз весело цвірінькає.

У вівторок, на благовіщення, ня Настя не мала екстази, тільки терпіла дуже великий біль і сум душі, передсмертний страх душі, так як Ісус Христос у Гетсиманському Городі.

У вівторок, на благовіщення в те радісне свято, Настя почувала себе такою сильною та втішеною, що, як казала, могла була пішки зайти до Милнів. У год. 2 мала екстазу, в якій виступив їй останній раз терпівший вінець на чолі й відновилося бичування на плечах, раменах і грудях. Настя відчувала біль, подібний, як Христос мав, коли з Нього здирали одяг, прилипли кровю до тіла після бичування. Також виступила рана на правій боці, котра зникла на другий день.

У Велику Середу Настя була духовно пририта до хреста. Вона лежала з витягненими руками, всі рани нараз отворилися і побільшилися значно. Екстазу тривала від год. 11.50 до 5.50 з перервами. В год. 3. Настя вмирала на хресті. Це тривало 5 минут. Вона виглядала справді як умираюча. Образ був такий потрясальний, що тяжко описати. Потім мала екстазу від год. 8. до 11. Вона терпіла також муки Матері Божої, Марії Магдалини, Івана Євангеліста й інших, що стояли під хрестом у хвилі смерті Ісуса. Найтяжчий день Насті була Велика Середа. Вечором з'явився ангел і заповів, що

Настя буде мати терпіння скорочені, бо багато людей моляться і моляться за неї.

В Страстний Четвер Настя мала екстазу вечором від год. 8.30 до 10.30. Вона терпіла здійснення з хреста. Мала великий страх і плакала, як ті перші християни, котрі боялися, що буде з Христовим тілом, чи не віддадуть його римським жовнірам на наругу і спалення.

У Велику П'ятницю Настя мала по заповідженню ангела лежати цілу ніч на суботу у гробі, бо Христос лежав у гробі. Але ангел увічлив її від терпіння, бо Настя була хора, і монахині, СС. Василіянки, молилися за неї цілу ніч перед виставленими Найсв. Тайнами.

У Велику Суботу Настя перед полуднем коло 20 минут лежала як мертва у гробі.

Воскресну екстазу мала Настя на Великдень по Службі Божій. Вона бачила тоді Воскреслого Христа й багато ангелів.

Перед Квітню Неділю Настя зовсім не їла в понеділок, середу і п'ятницю, в інші дні їла аж вечором. У Страстний Тиждень Настя не їла нічого в понеділок, вівторок, середу і п'ятницю.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО ПОТЕРПІЛИМ ВІД ПОВЕНІ.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.

Жертви на повення.

Омелян Рєкрут \$5; І. Крук \$2; по \$1: Г. Дутка, П. Накопінський, С. Саска, Г. Лучка, А. Ковалевич, А. Підгородецька, Ф. Лучка, Й. Вербінський, Ф. Накопінський; по 50 ц.: Е. Олійник і А. Гурняк. — Разом \$17.

Франко Лучка.

Перт Амбрі, Н. Дж. — Жертаували по \$2: Павло Гаврилів, Стефан Гураль; по \$1: Ломінська, Фенчинський, С. Дембіцький, Т. Гавриш, Д. Вовк, І. Ваверчак, М. Барилецький, М. Гурняк; по 50 ц.: Ева Терепенко, Анна Лайкош, М. Війтів, Д. Петрів, Кесня Савків, І. Куриц, П. Макар; по 25 ц.: Йосифа Навогольник, І. Благий, І. Стечак, Ходань (мол.), І. Хомяк, В. Іванців, Катерина Шевчик, І. Лишик (ст.), Розалія Зельвах, Д. Дудич, Ющик, Марія Лайкош, Юлія Андрусечко, Софія Рудик, І. Лишик (мол.), Розалія Мельникевич, І. Когут, П. Мисак, І. Медвідь, Т. Пашуля, П. Прус, Князь.

о. І. Шуховський.

— Подумайте собі, ця Шепашукова зовсім не розуміється на річ. Вчора запросила мене на чай і, безсидни-ця, дійсно подала мені чай!

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

Заходом Сестрицтва Пр. Діви Марії, при Укр. Прав. Церкві на 14-тій вулиці, влаштується:

ДЕНЬ МАТЕРИ

Получене з „СВЯТОЧНИМ ОБІДОМ“ та з дитячим представленням „СОЛЯШНИК“.

В НЕДІЛЮ, 17-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1936 Р.

Початок в год. 1-шій пополудні, (по Службі Божій), в Церковній Залі під ч. 334 Іст 14-та вулиця.

Просимо українських громадян та молодіж прийти на це свято і спільно та торжественно відзначити цей День Матері. Подбаймо, щоб не бракувало нікого не проминаючи й дітей.

Комітет.

УВАГА! УКРАЇНЦІ В JERSEY CITY! УВАГА!

ЗАХОДОМ БР. СВ. ПЕТРА І ПАВЛА ВІД. З ПРОВІДІННЯ

— влаштується —

ПЕРШИЙ МАЙОВИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 16-ГО ТРАВНЯ (МАЙ), 1936 Р.

В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПОЧАТОК О ГОД. 7-МІЙ ВЕЧОРА. — ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

Братство св. Петра і Павла від. 3 Провідіння запрошує всі відділи, українські Товариства, Клуби, Сестрицтва, на цей майовий баль. На цій балу буде пригравати найкраща оркестра і то українські й англійські танці, для задоволення всіх старших і молодших. Тому приходіть спільно забавитися.

За добру забаву ручити, Комітет.

УВАГА! ПАСЕИК, ГАРФІЛД, КЛІФТОН І ОКОЛИЦІ! ПЕРШИЙ РАЗ У ПАСЕИКУ спільно драм. тов. ім. Лісенка при укр. прав. громад. ставити власними співачками силами

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ“

оперу Артимовського в 3-ох діях

У НЕДІЛЮ, ДНЯ 17-ГО ТРАВНЯ (МАЙ) 1936 РОКУ В ГАЛІ ПРИ 45-47 НОРЕ АВЕ. — Початок в годині 7-мій вечір. Вступ для старших: перших три ради по 75 ц., решта місця по 50 ц. Діти нижче 10 літ по 15 центів.

В ролях виступають: С. Давидович — І. Карась; панна Н. Роздільська — Одарка; панна К. Ховзун — Оксана; п. Р. Дмуховський — Анатрій; п. І. Живіцький — султан; П. Данісь — Ага; С. Голушак — Хуман. Оркестра п. М. Снігура, піано в руках панни І. Мусійчук, режисер і диригент о. С. Мусійчук. — Українські громадяни! Приходіть всі побачити і почути цю невмирущу нашу штуку, де налюбуетесь солями, дуетами, хорами і танцями.

УВАГА! БАЙОН, Н. ДЖІ. УВАГА!

ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ ОДНОСЕЛЬЦІВ ЗІ СЕЛА КНІСИЛА, ПОВІТ БІБРКА

— відбудеться —

БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 23-ГО ТРАВНЯ 1936 РОКУ ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 35 WEST 19th STREET, BAYONNE, N. J.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 7 ВЕЧЕР.

Вступ для чоловіків 40 ц., для жінок 30 ц.

Весь дохід призначений на будову Народного Дому в Кнісилі.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОСТИННИЙ КУТОК

УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСЬКОГО ЖИТТЯ В НЬО ЙОРКУ.

Тут вам, малій відпочинок у симпатичній українській атмосфері та в гутірці з добрим товариством. Наш Гостинний Куток естетично прибраний українською оздобою. Широкоукраїнська обслуга — умірковані ціни — першорядні українські страви.

Всіх гостей радо вітаємо!

МАРІЯ СКУБОВА, власниця, 79 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N. Y.

EAGLE REGALIA CO.

Виробляє:

ПРАПОРІ, ЦЕРКОВНІ ХОРУТВИ, ЛЕНТИ, ВІДЗНАКИ, СТЯЖКОВІ ВІДЗНАКИ, БРАТСЬКІ ПЕРСТЕНІ І ПЕЧАТКИ.

Коли наше братство, товариство чи сестринство хоче бути задоволене, хай пише нам замовлення на пробу, Каталог, інформація і пробні взори вилісно Вам на ваше замовлення БЕЗПЛАТНО.

298 BROADWAY. NEW YORK, N. Y.

У Гостинний сидить батько з п'ятилітнім сином і замовляє:

— Прошу пиво та содову воду із соком!

— Ні, прошу для тата та кож пиво! — каже синок до вейтера.

В суді.

Суддя: І ви не жалуете, що ви розбили вазу на голові чоловіка?

Жінка: Жалую, бо ваза була дорога.

Лікар: — Ваш чоловік потребує спочинку, спочинку й ще раз спочинку.

Жінка: Це покищо неможливе, пане докторе: я потребую нової суконки, капелюха та весняний плащ.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

КАЛІНУ АНТОНА, що живе мабуть у Нью Йорку, просить його брат д-р Володимир Каліна (Lwow, Ruska 18, East Galicia, Poland) подати йому свою точну адресу. Важна справа. 112-5

НА ПРОДАЖ 53-акрова молочної ферми, діє на 12 кімнат, стодола, 20 корів, хлів, кури, гараж, молочарня, вода, ліс, близько школи, добра дорога, всі будинки в добрім стані. Ціна \$2,700, готівкою \$700. Голоситися до: 112-3

SOPHIE SEROTA, R. 2, Sherburne, N. J.

НА ПРОДАЖ ГРОСЕРІЯ І ДЕЛІКАТЕСЕН, добре вироблений інтерес в українській ділянці. Продам дешево з причини браку поміщи. Голоситися до: 112-15

М. КОБЗІСТОГО, 64 St. Mark's Pl. (E. 8 St.), N. Y. C.

НА ПРОДАЖ ФАРМА І ГОСПОДАРСТВО В КРАЮ.

Фарма 42 акри, близько Нью Йорку, з домом на 12 кімнат і 5 інших будинків, великий сад, ріка, худоба, коні, багато курей, все знаряддя, господарська машинерія і автомобіль. Власник не може заплатити догугу, продається дешево як сам дім і будинки вартують.

Господарство в Галичині, перемішаний повіт, 20 моргів поля, все прикупі і в гарнім положенні, близько залізничі, мурована хата і будинки, вода перед хатою, сад, пасіка пчіл, худоба, коні, обсягне поле. Власниця вдова слабого здоров'я і з малими дітьми, продасть на дігачних умовах. 110-

D UCH, 84 E. 7th St., New York, N. Y.

НАЙКРАЩЕ ХОРІ, НЕ ТРАТЬТЕ НАДІ!

Даром пробка МІЛЕРТОН

СЬОГОДНІШНЄ ОГОЛОШЕННЯ У ВАШИХ РУКАХ МОЖЕ БУТИ ВАШИМ ПЕРШИМ СТУПЕНЕМ ДО ЗДОРОВ'Я.

Хочемо, щоб найбільше людей познали невідоме лікдарство, з якого докочало таких чуд у нехатух шалунка, ревматизму і негугу широк.

Одна Велика Коробка \$1 виставляє майже на цілий місяць помічати найкраще хорого.

Спеціальна оферта читачам „Свободи“:

[] \$1.00 за одну коробку Мілertonу.
[] \$1.50 за дві коробки Мілertonу.
[] \$2.00 за три коробки Мілertonу.

Питайте за вілами Мілerton у вашій суспільній аптеці, а як там його не мають, то пишуть до: J. S. MILLER, Inc., Dept. U, P. O. Box 628, Newark, N. J. Потребуємо агентів.

Д-Р ЮРІЯ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 8-2410.

Урахові години: рано від 10 до 12, вечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2568.

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2568.

Хлопці були здивовані, коли нагло закрипіли гамульці. Віз, у якому вони їхали, здавалося, вискочить у повітря. Він пручався, вдаряв в інші вози, підскакував, кидаючи обох по м'язі. Хлопці вже були певні, що він перевернеться і покотиться в чорні нетри.

В той час серед дикої гушавини, під забарикадованим сесом людодів, стояв Тарзан і вигукував: „Відчиніть брами!“ В середині барикад тремтів зі страху вождь людодів, Галя Галя. Він ніяк не міг зрозуміти, як серед пралісу і гушавини Тарзан зумів відкрити їх сліди і так скоро прийти.

„Що нам тепер робити? Він скарає нас“, белькотів ватажок людодів до свого помічника, чародія Інтама. „Нічого нам не треба робити“, відповів Інтамо. „Наші барикади сильні й високі. Крім цього я зачарував їх так, що ніякі напасники не зможуть їх звалити, ні перекочити. Ми безпечні“.

Заспокоєний у той спосіб своїм чародієм, Галя Галя закричав: „Ми не відчинимо наших брам“. Тарзан не відповідав нічого. Замість цього він сказав твердо до Мувіра: „Наступаймо!“ В цю хвилю відважний борець і його воїни вазіри кинулись до барикад, сподіваючися звідти граду стріл і спис.